

مقایسه ی میزان مرگ و میر مصدومین ترافیکی انتقال یافته از طریق امداد هوایی و انتقال زمینی در اورژانس پیش بیمارستانی

استان قزوین در سال ۱۳۹۵-۱۳۹۶

فرشید قاسمی^۱، پیمان نامدار^{۲*} (M.D)، ماهیار صدیقی^۲ (M.D)، منیرالسادات میرزاده^۳ (M.D)

۱- دانشجوی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

۲- بیمارستان شهید رجایی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

۳- گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

ایمیل: drpeymannamdar@gmail.com

*نویسنده مسئول تلفن: ۰۹۱۲۲۱۰۳۳۰۶

Running Title: مرگ و میر امداد هوایی و زمینی

A comparative study of mortality of traffic traumatized patient transported through helicopter Emergency Medical Services and Ground Emergency Medical Services in Qazvin province EMS

Farshid Ghasemi¹, *Peyman Namdar² (M.D), Mahyar Sedighi² (M.D) Moniralsadat Mirzadeh³ (M.D)

1-Medical Student, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

2-Shahid Rajaie Hospital, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

3- Faculty of Medicine, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

*Corresponding Author Email: drpeymannamdar@gmail.com Tell: 0912-2103306

چکیده

هدف: تروما از علل مهم مرگ و میر در جهان است و موجب کاهش بهروری و آسیب های اجتماعی اقتصادی میگردد. این مطالعه به مقایسه میزان مرگ و میر در دو روش اورژانس هوایی و زمینی در استان قزوین می پردازد.

روش: مطالعه حاضر یک مطالعه مقطعی از داده های اورژانس استان قزوین است که در دوره ۱۸ ماهه در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ انجام شده است. تمامی فرم های ماموریت هوایی و زمینی در بازه زمانی مدنظر استخراج و مورد تجزیه و تحلیل قرارگرفت. زمان انتقال، درجه تروما، فشارخون، سن، جنس، محل حادثه، نوع انتقال، امتیاز کمای گلاسکو، شدت درد و سطح هوشیاری متغیرهایی بودند که ارتباط آنها بامرگ و میر بیماران مورد مطالعه قرار گرفت. بررسی ارتباط نوع انتقال و مورتالیتی با استفاده از رگرسیون لجستیک چندگانه صورت گرفت.

نتایج: مطالعه بر روی ۱۲۰ بیمار ترومایی انجام شده که میانگین سنی افراد ۳۲،۳ سال بود. ۷۷،۳٪ از افراد در مطالعه مرد و ۵۰،۸٪ از آنها با استفاده از اورژانس زمینی منتقل شده بودند. نتایج این مطالعه نشان داد پس از حذف متغیرهای مخدوش کننده احتمال مرگ در گروه زمینی ۱۱،۵ برابر بیشتر از گروه هوایی است (نسبت شانس تطبیق یافته = ۱۱،۵، فاصله اطمینان ۹۵٪، ۱،۱، ۱۱۲،۴). همچنین مشخص شد که افزایش سطح هوشیاری به طور معناداری منجر به کاهش مرگ و میر می شود (نسبت شانس = ۰،۴، فاصله اطمینان ۹۵٪، ۰،۲، ۰،۶).

نتیجه گیری: این مطالعه نشان میدهد استفاده از اورژانس هوایی پیامدهای بهتری در زمینه انتقال بیماران ترومایی به همراه دارد.

کلمات کلیدی: امداد هوایی، انتقال زمینی، مرگ و میر، اورژانس، تروما

Abstract

Objective: Trauma is one of the most important causes of mortality and morbidity in the world. We aimed to compare outcomes of air transportation versus ground emergency service in Qazvin province.

Material and Method: A cross-sectional study was carried out on Qazvin province Emergency Health Service data bank. We retrieved data from patients who were transferred either by helicopter or ground ambulance. Demographic information, pain score, information on blood pressure, Glasgow Coma Scale, mission time, transition time and mortality were abstracted. We used a multiple logistic regression to assess whether air transportation provides better outcomes comparing to ground ambulance after adjustment for confounders.

Results: A total of 120 transferred trauma patients were analyzed. Mean age of study participants was 32.3. Overall, 77.5% of patients were male and 50.8% of them were transferred by ground ambulance. After adjustment for confounders air transportation group patients were less likely to die (AOR= 11.5, 95% CI, 1.1, 112.4). We also observed increase in GCS leads to better survival (AOR= 0.4, 95% CI, 0.2, 0.6).

Conclusion: According to our findings it could be concluded that air transportation provides more favorable outcomes in Qazvin province. However, further studies are required to determine subgroups that are in priority of air transportation.

Keywords: Air transport, Mortality, Trauma, Emergency, Ground Transport